

heller ikke være saa forelsket deri; medmindre der skulde ligge en langt større Fremtid bag den Forbindelse.

De Udtalelser, der for øvrigt ere fremkomne, dreje sig jo mest om Enkeltheder ved de forskellige Forslag. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) kritiserede jo Forslaget temmelig ublidt i en meget elegant Form. Jeg skal ikke forfølge det ærede Medlems Betragtninger; jeg vil ikke paastaa, at de vare dikterede af god Vilje over for Forslaget; det vedkendte han sig ogsaa selv, at han var en principiel Modstander deraf, og saa er det jo rimeligt, at han ser med særdeles kritiske Bliffler derpaa. En Ting vil jeg dog bemærke, thi det kunde lyde forfærdelig skræmmende over for visse Kredse i Kjøbenhavn, at vi her virkelig vare i Færd med at beskaffe dem op til 5 pCt. Det lyder saa afskrækkende, men det maa dog forstaaes med en meget stor Begrænsning. Det vilde jo kun være Tilfældet, dersom der var en Skatteborger i Kjøbenhavn, der havde hele sin Indtægt gennem Aktier. Naar han havde hele sin Indtægt gennem Aktier, i saa Tilfælde vilde det være rigtigt, at han vilde komme til at betale 2 pCt. af sin Aktieindtægt foruden 3 pCt. til Kommunen, men jeg skulde dog antage, at det er en særdeles stor Undtagelse, at der findes saadanne Skatteborgere, der ene og alene leve af Aktiekuponer, og saa er en saadan Medborger ganske vist saa gunstig stillet i Samfundet, at jeg ikke har nogen saa forfærdelig stor Barmhjertighed med ham. Men i Reglen vil Tilfældet jo være, at en Mand foruden sin samlede Skatteindtægt til Kommunen har en lille Aktie hist og her, og om han der kommer til at betale dobbelt til en vis Grad eller $\frac{2}{3}$ dobbelt af denne Skatteindtægt, det er virkelig noget, jeg slet ikke er bange for at gennemføre. Det ærede Medlem overdrev det virkelig alt for stærkt, naar han mente, at vi her vare i Færd med at forbyde Aktieforsamlingens Virksomhed eller overhovedet stille os fjendtlig mod saadanne Selskaber og mod en saadan Virksomhedsart i det hele taget. Det ligger i alt Fald mig saa overordentlig fjernt, og jeg tror heller ikke, at man kan sige, at det er at stille sig fjendtlig over for en vis Virksomhed, naar det kun gaar ud paa, at vi ikke stille dem lige saa ugunstigt som andre, men begunstiger dem derved at de kun beskattes med 2 pCt., medens andre Borgere i Kjøbenhavn beskattes med 3 pCt., og i Provinsen, naar vi komme til Kjøbstæderne, er Skatteprocenten oppe paa 5, 6, 7 ja endog saa 8 pCt. Jeg

tror dog, at man i Almindelighed vil have det Indtryk, at naar vi lade Aktieforsamlinger, der konkurrere med Byens øvrige næringsdrivende, slippe med 2 pCt., saa er det for haardt at sige, at vi stille os fjendtlig imod eller ville forbyde Aktieforsamlingens Virksomhed.

Over for den højtærede Indenrigsminister har jeg ikke ret meget at bemærke. Hovedsagen mellem Ministeren og det relative Flertal i Udvalget drejer sig om §§ 2, 3 og 4, og der er jo allerede talt saa meget derom, at jeg ganske skal henholde mig til, hvad jeg derom tidligere har udtalt. Det er jo muligt, at der kunde findes en Form for § 2, som var anvendelig. — Maa jeg over for det ærede Medlem fra Aalborg (Bransen) kun bemærke, at han har Ret i, at der ved en Uagtsomhed er glemt i det relative Flertals Forslag til § 10 en Bestemmelse om Anmeldelsespligt for Aktieforsamlinger. Det kunde jo gøres, hvad der for øvrigt ikke er stet, ved at forlange delt Afstemning over Ændringsforslaget under Nr. 25, men jeg vil dog ikke anbefale dette, thi den første Del af Nr. 25 vil jeg ikke i alle Punkter kunne tilraade at vedtage. Jeg vil derfor kun tage det Forbehold, at det relative Flertal, hvis dets Forslag under Nr. 24 bliver vedtaget, inden 3dje Behandling lover at føje en Bestemmelse til, der indeholder Anmeldelsespligt for Aktieforsamlinger.

Maa jeg til Slutning kun omtale det af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 23, som gaar ud paa, at disse Selskaber skulle have Ret til fra Nettoindtægten at drage, „hvad der svarer til Udgiften ved Fornyelse af eller Amortisation paa Selskabets Gjendom eller Materiel (jfr. Lov 2den Juli 1870 § 2, sidste Punktum)“. Det høje Ting vil erindre, at der i Regeringsforslagets § 7 udtrykkelig henvises til Indkomstskatloven af 2den Juli 1870 som Regel for Beregningen af Skatteindtægten. Nu har det ærede Medlem fra Aalborg søgt at gøre gældende, at min Ændring behøvedes ikke, thi det forudsættes, at man i Henhold til Loven af 1870 har Lov til at fradrage, hvad der henlægges til Reservesfond eller til et Amortisationsfond. Det vil jeg dog imidlertid stille et stort Spørgsmaalstegn ved. Jeg tror ikke, at Loven af 1870 hjemler det, saa meget desto mere som den overhovedet ikke handler om Aktieforsamlinger. Over for private Personer, fysiske Personer vil dette Spørgsmaal overhovedet ikke være at rejse, thi der bliver ikke Tale om Henvendelse, men tværtimod siger Loven af 1870 „Indtægten er skattepligtig uden Henjyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten